

Sunt qui dicant optimam rempublicam ex omni genere gubernationum admittam esse debere, atque ob id Lacedaemoniorum laudant rempublicam: constare quidem illam ex paucorum potentia, item ex vno principe & populari statu affirmant, ponentes regem illorum pro vnius gubernatione, senatū verò pro paucorum potentia: ephoros autem pro statu populari, quoniam ephori ipsi ex plebe sumuntur, alij ephoratum quidem tyrannidem putant, sed populariter regi per comestationes, & alium quotidianum vitium. Sed in his legibus dictum est, optimam rempublicam ex populari statu constare debere, ac ex tyrannide: quas aut non reponat quis omnino inter species rerum publicarum: aut deterrimas omnium esse faciat. Melius ergo dicunt qui plures commiscunt: nam quae ex pluribus constat respublica, melior est. Deinde nihil videtur habere ex vnius gubernatione, sed ex paucorum potentia ac populari statu, verum ad paucorum potentiam inclinare magis, quod patet ex magistratuum creatione, nam quod ex delectis sortitio fiat, commune est utriusque. Sed quòd necesse sit ditiones concionem habere, & magistratus creare: vel aliud quidpiam huiusmodi publicorum negotiorum facere, alios verò praeeriti, id paucorum potentiae est. Insuper conari, vt plures ex diuitibus ad dignitates sumantur, & ad maximas quidem ex maximo censu, paucorum potentia est, & fenatus delectio. Deliguntur enim cuncti ex necessitate, sed ex primo censu: postea eundem ex secundo, postea ex tertio, verum non omnes necesse erat ex tertio vel quarto assumi, ex quarto autem quattorum solis necesse est primis & secundis, postea ex his aequalem ex singulis censibus numerum esse sumendum inquit, erunt itaque plures & potentiores, et ex maximo censu sumuntur, quia necesse non est. Quòd igitur non gubernatione plebis, ac vnius principatu constabit huiusmodi respublica, ex his patet: patebit etiam postea, cum de ea specie respublicae tractabimus. Habet etiam circa magistratum creationem, quòd ex delectis deligantur, periculosum quippiam. Nam si aliqui conspirare velint etiam mediocri numero, semper secundum horum voluntatem fiet assumptio.

A ἔνιοι μὲν οὐκ ἴσασιν, ὡς δεῖ τὴν ἀρίστην πολιτείαν εἶναι ἀπασῶν ἐστὶν ἢ πολιτικῶν μεμνημένῳ διὰ καὶ τὴν ἢ δακτυλομονίαν ἐπινοῦσιν ἐστὶν γὰρ αὐτῶν, οἳ μὲν εἰς ὀλιγαρχίας, καὶ μοναρχίας, καὶ δημοκρατίας φασί, λέγοντες τὴν μὲν βασιλείαν, μοναρχίαν τὴν δὲ ἢ γερουσίαν ἀρχὴν, ὀλιγαρχίαν δημοκρατείαν δὲ καὶ τὴν ἢ ἐφόρον ἀρχὴν, διὰ τὸ ἐκ τῆς δήμου εἶναι τὸν ἐφόρον· οἳ δὲ τὴν μὲν ἐφορείαν ἐστὶν τυραννίδα, δημοκρατείαν δὲ κατὰ τὰ συστάτα, καὶ τὸν ἄλλον βίον τὸν κατ' ἡμέραν. ἐν δὲ τοῖς νόμοις ἐπιρηται τοῦτο, ὡς δὲον συγκρίσθαι τὴν ἀρίστην πολιτείαν ἐκ δημοκρατίας καὶ τυραννίδος, καὶ ἢ τὸ παρῶν ἐκ αὐτῆς δεῖν πολιτείας, ἢ χειρότερας πασῶν, βέλτιον οὐκ ἴσασιν οἳ πλείους μνηστῆρες ἢ γὰρ ἐκ πλείονων συγκριμένη πολιτεία, βελτίον· ἔπειτα οὐδ' ἔχουσα φάσεται μοναρχικὸν οὐδὲν, ἀλλ' ὀλιγαρχικὴ καὶ δημοκρατικὴ· μέγιστον δ' ἐγκλίθειν βούλεται πρὸς τὴν ὀλιγαρχίαν. δῆλον δ' ἐκ τῆς ἢ ἀρχόντων καταστάσεως· τὸ μὲν γὰρ εἰς ἀφ' ἑαυτῶν κληροῦσθαι, κοινὸν ἀμοιβῶν· τὸ δὲ, τοῖς μὲν ὑποπεσούτοις ἐπαύραγες ἐκκλησιάζειν εἶναι, καὶ φέρειν ἀρχοντας, ἢ τι ποιεῖν ἄλλο ἢ πολιτικῶν, τὸ δ' ἀφ' ἑαυτῶν, τὸ δ' ὀλιγαρχικόν· καὶ τὸ περῶσαι πλείους ἐκ ἢ ὑποπεσῶν ἐστὶν τὸν ἀρχοντας, καὶ τὰς μέγιστας ἐκ ἢ μεγίστων τιμημάτων. ὀλιγαρχικὴν δὲ ποιεῖ καὶ τὴν τῆς βουλῆς ἀφ' ἑαυτῶν. ἀφ' ἑαυτῶν μὲν γὰρ πάντες ἐπαύραγες, ἀλλ' ἐκ τῆς κοινότητος.

E μῆματος εἶτα πάλιν ἴσους ἐκ τῆς δευτέρου, εἴτ' ἐκ ἢ πείτων, πάλιν οὐ πῶσιν ἐπαύραγες ἢ τοῖς ἐκ ἢ πείτων, ἢ τετάρτων· ἐκ δὲ τῆς τετάρτου, ἢ τετάρτων μόνοις ἐπαύραγες τοῖς κοινούτοις, καὶ τοῖς δευτέροις. εἴτ' ἐκ τούτων ἴσον ἀφ' ἑαυτῶν τιμημάτων ἴσοι δὲ εἶναι ἀφ' ἑαυτῶν. ἔσονται δὲ πλείους οἳ ἐκ ἢ μεγίστων τιμημάτων, καὶ βελτίους.

F [διὰ τὸ εἶναι μὴ ἀφ' ἑαυτῶν ἢ δημοτικῶν,] διὰ τὸ μὴ ἐπαύραγες, ὡς μὲν οὐκ ἐκ ἐκ δημοκρατίας καὶ μοναρχίας δεῖ σωσίστανα ἢ τοιαύτην πολιτείαν, ἐκ τούτων φανερόν, καὶ ἢ ὑπερὸν βῆθισσῶσαν, ὅταν ὀλιγαρχία πρὸς τὸ τοιαύτης πολιτείας ἢ σέβας. ἔχει δὲ καὶ πρὸς τὴν ἀφ' ἑαυτῶν ἀρχόντων τὸ εἶναι ἀφ' ἑαυτῶν, ὀλιγαρχικὴν βουλὴν.

F

ἐξ ἀφ' ἑαυτῶν κληροῦσθαι

διων. εἰ γὰρ πῶς συστήται βέλτιον καὶ μέγιστον τὸ πλείονος, αἰεὶ καὶ τὸ τούτῳ ἀφ' ἑαυτῶν βουλὴν